

- naprawienie szkody wyrządzonej skarżącą przez pozwaną;
- zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącej odszkodowania za szkody poniesione przez nią bezpośrednio w konsekwencji wydania rozporządzenia Komisji (UE) nr 944/2013 z dnia 2 października 2013 r. dostosowującego do postępu naukowo-technicznego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin (Dz.U. 2013 L 261, s. 5) w zakresie, w jakim Komisja zaklasyfikowała pak, wysokotemperaturową smołę węglową jako substancje o ostrej toksyczności wodnej kategorii 1 (H400) i o chronicznej toksyczności wodnej kategorii 1 (H410), oszacowanego na łączną kwotę 4 784 000,00 CZK lub inną kwotę wykazaną później przez skarżącą w toku postępowania, lub którą Sąd uzna za właściwą;
- ewentualnie, orzeczenie w wyroku wstępnym, że pozwana jest zobowiązana do naprawienia wyrządzonych szkód i nakazanie stronom podania Sądowi w rozsądnym terminie od daty wydania wyroku kwoty odszkodowania uzgodnionej między stronami lub, w braku takiego uzgodnienia, nakazanie stronom przedstawienia mu, w tym samym terminie, ich żądań wraz z podaniem dokładnych kwot;
- zasądzenie od pozwanej zapłaty na rzecz skarżącej odsetek wyrównawczych za zwłokę od dnia poniesienia strat (to znaczy bądź od dnia wejścia w życie niezgodnej z prawem klasyfikacji, bądź od dnia wystąpienia szkód);
- zasądzenie od pozwanej zapłaty odsetek za zwłokę w wysokości 8 % albo innej stosownej wysokości ustalonej przez Sąd, obliczonej od kwoty należnej od daty wydania wyroku Sądu do dnia zapłaty; oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi jeden zarzut, dotyczący wyrządzenia przez pozwaną skarżącą szkody poprzez wydanie i wejście w życie rozporządzenia Komisji (UE) nr 944/2013⁽¹⁾ klasyfikującego substancję pak, wysokotemperaturową smołę węglową jako substancje o ostrej toksyczności wodnej kategorii 1 (H400) i o chronicznej toksyczności wodnej kategorii 1 (H410). W dniu 22 listopada 2017 r. Trybunał oddalił odwołanie wniesione przez Komisję Europejską na orzeczenie, w którym Sąd stwierdził częściową nieważność rozporządzenia (UE) nr 944/2013 w zakresie, w jakim klasyfikowało ono pak, wysokotemperaturową smołę węglową do substancji o ostrej toksyczności wodnej kategorii 1 (H400) i o chronicznej toksyczności wodnej kategorii 1 (H410) z powodu oczywistego błędu w ocenie. Skarżąca poniosła koszty, aby zastosować niezgodną z prawem klasyfikację. Pozwana odpowiada za te koszty zgodnie z art. 268 i 340 TFEU, ponieważ zachowanie pozwanej jest bezprawne z tego względu, że stanowi wystarczająco istotne naruszenie prawa, wyrządzona szkoda jest rzeczywista i pewna oraz istnieje bezpośredni związek przyczynowy między zachowaniem pozwanej a podniesioną szkodą.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 944/2013 z dnia 2 października 2013 r. dostosowujące do postępu naukowo-technicznego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin (Dz.U. L 261, 3.10.2013, s. 5)

Skarga wniesiona w dniu 23 października 2018 r. – SGL Carbon / Komisja

(Sprawa T-639/18)

(2019/C 16/62)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: SGL Carbon SE (Wiesbaden, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci K. Van Maldegem, M. Grunchard, R. Crespi i S. Saez Moreno)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi;

- zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącej odszkodowania za szkody poniesione przez nią bezpośrednio w konsekwencji wydania rozporządzenia Komisji (UE) nr 944/2013 z dnia 2 października 2013 r. dostosowującego do postępu naukowo-technicznego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin (Dz.U. 2013 L 261, s. 5) w zakresie, w jakim Komisja zaklasyfikowała pak, wysokotemperaturową smołę węglową jako substancje o ostrej toksyczności wodnej kategorii 1 (H400) i o chronicznej toksyczności wodnej kategorii 1 (H410), oszacowanego na łączną kwotę 1 022 172,00 EUR lub inną kwotę wykazaną później przez skarżącą w toku postępowania, lub którą Sąd uzna za właściwą;
- ewentualnie, orzeczenie w wyroku wstępnym, że pozwana jest zobowiązana do naprawienia wyrządzonych szkód i nakazanie stronom podania Sądowi w rozsądnym terminie od daty wydania wyroku kwoty odszkodowania uzgodnionej między stronami lub, w braku takiego uzgodnienia, nakazanie stronom przedstawienia mu, w tym samym terminie, ich żądań wraz z podaniem dokładnych kwot;
- zasądzenie od pozwanej zapłaty na rzecz skarżącej odsetek wyrównawczych za zwłokę od dnia poniesienia strat (to znaczy bądź od dnia wejścia w życie niezgodnej z prawem klasyfikacji, bądź od dnia wystąpienia szkód);
- zasądzenie od pozwanej zapłaty odsetek za zwłokę w wysokości 8 % albo innej stosownej wysokości ustalonej przez Sąd, obliczonej od kwoty należnej od daty wydania wyroku Sądu do dnia zapłaty; oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu swej skargi skarżąca podnosi jeden zarzut, dotyczący wyrządzenia przez pozwaną skarżącej szkody poprzez wydanie i wejście w życie rozporządzenia Komisji (UE) nr 944/2013⁽¹⁾ klasyfikującego substancję pak, wysokotemperaturową smołę węglową jako substancje o ostrej toksyczności wodnej kategorii 1 (H400) i o chronicznej toksyczności wodnej kategorii 1 (H410). W dniu 22 listopada 2017 r. Trybunał oddalił odwołanie wniesione przez Komisję Europejską na orzeczenie, w którym Sąd stwierdził częściową nieważność rozporządzenia (UE) nr 944/2013 w zakresie, w jakim klasyfikowało ono pak, wysokotemperaturową smołę węglową do substancji o ostrej toksyczności wodnej kategorii 1 (H400) i o chronicznej toksyczności wodnej kategorii 1 (H410) z powodu oczywistego błędu w ocenie. Skarżąca poniosła koszty, aby zastosować niezgodną z prawem klasyfikację. Pozwana odpowiada za te koszty zgodnie z art. 268 i 340 TFEU, ponieważ zachowanie pozwanej jest bezprawne z tego względu, że stanowi wystarczająco istotne naruszenie prawa, wyrządzona szkoda jest rzeczywista i pewna oraz istnieje bezpośredni związek przyczynowy między zachowaniem pozwanej a podniesioną szkodą.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 944/2013 z dnia 2 października 2013 r. dostosowujące do postępu naukowo-technicznego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin (Dz.U. L 261, 3.10.2013, s. 5)

Skarga wniesiona w dniu 29 października 2018 r. – August Wolff / EUIPO – Faes Farma (DermaFaes)

(Sprawa T-643/18)

(2019/C 16/63)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Thünken)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Faes Farma, SA (Lamiaco-Leioa, Hiszpania)